

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8373/2022
04.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., код ..., чији је пуномоћник Драгиша Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 390/22 од 09.02.2022. године, у седници одржаној 04.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 390/22 од 09.02.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 390/22 од 09.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 4607/19 од 04.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијени су, као неосновани предлози тужене за прекид поступка, односно застој. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади штету на име неисплаћених месечних износа инвалиднине за период од јануара 2016. године закључно са јуном 2019. године у појединачним месечним износима са законском затезном каматом, као у овом ставу. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу потраживања неисплаћених месечних износа инвалиднине за период од марта 1999. године закључно са децембром 2015. године, у појединачним месечним износима са законском затезном каматом, као у овом ставу. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка плати 124.300,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 390/22 од 09.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом и четвртном изреке. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, јер у овом случају не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је накнада штете на име неисплаћене инвалиднине тужиоцу, о ком захтеву су нижестепени судови одлучили, тако што су усвојили тужбени захтев тужиоца за период од јануара 2016. године закључно са јуном 2019. године. На досуђене износе тужиоцу је досуђена законска затезна камата од доспелости сваког појединачног месечног износа применом члана 277. став 1. и члана 186. Закона о облигационим односима, јер је основ потраживања накнада штете. О праву тужиоца, висини тражене накнаде и припадајуће камате, нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као о изузетно дозвољеној, са којих разлога је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног нела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете на име неисплаћене инвалиднине поднета је 26.02.2019. године, а вредност предмета спора је 670.285,20 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужене недозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Са напред наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке, применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић